cōmunicet.ſ.dictur⁹.orate frēs ⁊c. Et qñ in canone dicit. Vti accepta. ⁊ qñ dic Ex hac altaris pticipatiōe. Et finita oīone illa. Pñe ieſu xpe q̄ dixiſti apl'is. q̄ facit vt ſit iuſt⁹ in xpi corpe recipiēdo. Tertio vo facit alia poſtq̄ cōmunicauit ſcz dictur⁹. Pñs vobiſcū. añ poſtcōmunionē ⁊ completa oratiōe Placeat tibi ſcā ⁊c. q̄ facit vt ſufficiēs inueniat in grās deo peo receptis referēdo. Verū oſcula q̄ fiunt añ collocationē hoſtie ⁊ calicis. ⁊ ea q̄ fiunt poſt cōicationē fiūt ſupra altare. vicz in medio ei⁹. Cū eñ ſacerdotal dignitas ⁊ autoritas in ſacrificādo. necnō ⁊ ſufficientia ad referendū grās de accepta ſit ſolū a deo a q̄ noſtra ſufficiētia ē. idcirco añ calicis ⁊ hoſtie locationē ⁊ poſtq̄ cōicauit oſculat mediū altaris p qd̄ ppter virtutē cōſecrationis et vnctiōis ibi in mēſa altaris facte maxie repſentat de⁹ in q̄ vniunt extrema. Oſcula vo q̄ fiūt poſt calicis ⁊ hoſtie collocationē anteq̄ cōicet fiūt a ſiniſtris calicis ppe hoſtiā. Ad h̄ eñ q̄ ſacerdos ſit iuſt⁹ in ſacrificādo. requirit nō ſolum actio diuina. verumetiaz ſua. Vñ Aug⁹. Qui fecit te ſine te nō iuſtificabit te ſine te. Requirit q̄ dispoſitio ex pte ſui. qd̄ fit ſi nō reſiſtit diuinis motib⁹ p̄ infuſio grē fit ex pte dei. iōq̄ oſcula q̄ fiūt añ cōionē nō directe fiūt i medio altaris. Rurſus illd̄ qd̄ ē ex nobis in iuſtificatiōe nr̄a ē qd̄ diminutū ⁊ modicū reſpectu ei⁹ qd̄ ex deo ē. Merito q̄ fiunt a ſiniſtra pte calicis q̄ ē ps diminuta ⁊ obliqua reſpectu dextre. Fiūt tñ iux hoſtiam tū qz in iuſtificatiōe plura ⁊ nobilioza ſūt a deo ſeu a chriſto. tum qz etiaz illud qd̄ a nobis eſt poti⁹ haberet rōnē mali q̄z boni niſi quodāmodo eēt a deo p grām p̄ueniētem elicitū regulatū ⁊ acceptū. Pōt etiaz ſcdo dici qd̄ ideo qñ calix ⁊ hoſtia nō ſunt ſup altare. oſcula fiunt in medio altaris. videlicet directe ſup locū crucis ex chariſmate in ipſi⁹ cōſecratiōe facte. qz xp̄s ſtās in medio diſcipulorū ſuorū dixit eis Pax vob: q̄ pax p ipa oſcula deſignat. Tertio ad deſignandū q̄ ſicut habet in canticis xp̄s aſcenſuz in cruce purpureū. i. ſanguine rubricatū media charitate cōſtrauit. q̄ charitas p oſculū deſignat. q̄ etiā media dr: qz cōis oib⁹. p oibus eñ venit pati ex charitate. Porro fiūt oſcula ipa manibuſ ſup altare depoſitis. Primo ad notandū q̄ charitas p oſculū deſignata opibus debet inniti. nam ſm Greg. opat magna ſi ē. ſi āt renuit opari. amor ñ ē. Scdo ad notandū q̄ in altaris ſacrificio ſacerdos omniū tempaliū curā deponere ⁊ ſolū ipſi ſacrificio affixam mentē debet hre. Tertio ad deſignandū q̄ ad hec opa ei⁹ nō ſufficit. qd̄ ſolū dei miſcōia obtinet. Ad h̄ nōnulli in locis ipſis oſculandis. ſignū crucū trib⁹ extenſis digitis pri⁹ impmunt. tū quia omia in fide trinitatis agenda ſunt. tum quia regulariter quicqd ori applicandum ē. debet p̄us crucis ſignaculo inſigniri. Et quāq̄z altaris mēſa ꝓſecrata fuerit ⁊ alia multa crucis ſigna in ipo miſſe officō p̄ceſſerint. nō tñ hec ſupfluūt. tū qz nō ratione ipſi⁹ loci. ſ rōne opis in loco ipo fiēdi fiunt. tū qz quātūcūq̄z altaris menſa fuerit ꝓſecrata. neſcit tñ qd in ipo loco maligno ſpiritui pmittat a deo. Alia etiā multa ſigna pri⁹ facta nō ratiōe loci ſ rōne cōſecratiōis corpis ⁊ ſanguinis xpi facta fuerunt. Alij tñ in penultimo ⁊ finali dominus vobiſcū nec oſculant altare nec i illo impmūt ſignū crucis. ſ ſe ſolum añ faciez ſuā ſignant ⁊ bñ. tū qz p altaris oſculū qd̄ in fine miſſe fit intelligit ſacerdos oia precedētia approbare ⁊ eis toto mētis affectu aſſentire: tū qz p corpis dñi pñtiam omis imundus ſpūs de loco ipo credēd⁹ ē aufugiſſe. De oſculo etiā altaris ⁊ libri ſub ti. de altaris oſculo dictū eſt.

Quinta pars canonis.

Quam oblationem ⁊c. Quinta ps in q̄ ſacerdos accedit ad dñici corpis cōſecratione dicēs. Quā oblationē. i. terrenam materiā ad corp⁹ tui filij deſtinatā tu de⁹ queſum⁹ in oib⁹. i. tota cognitiōe tota mente ⁊ toto intellectu digneris facere benedictā ⁊c. Bane quarta feria iudas vn⁹ ex duodecim a diabolo ſupplantat⁹ imane ſacrilegium ppetrauit: dū filiū dei triginta argēteis vendidit phariſeis in recōpenſationē damni qd̄ incurrerat ppē effuſionē vnguenti. Quare inqt h̄ vnguentū non venit tricentis denarijs ⁊ datū ē egenis. Dixit aūt h̄ nō qz de egenis ptinebat ad eum. ſ quia fur erat ⁊ loculos habens

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ea que mittebant aſportabat. Quilibz ãt
argẽteus valebat decẽ denarios vſuales
⁊ ita damnũ vnguẽti qõ valuerat trecen-
tos denarios triginta recõpẽſauit argen/
teis. Si ꝯo dicam⁹ argẽteos fuiſſe dena/
rios vſuales. dicemus q̃ iudas vendidit
xp̃m q̃ſi vile mancipiũ. xxx. denarijs qui
ſunt decima ꝑs tricẽtorũ denariorũ quos
valuerat vnguentũ. Propter qõ dñs de
ſpectiue loq̃t ꝑ ꝓpheta. Appenderunt in-
quit mercedẽ meã. xxx. argẽteos p̃ciũ ap
preciati quo appreciat⁹ ſum ab eis. Ad de
ſignandũ q̃ p̃ciũ q̃titatẽ q̃ xp̃us venditus
ẽ ſacerdos ꝗ facit tres cruces cõiter ſuper
oblatã ⁊ calicẽ cũ dicit. Bn̄dictã aſcriptã
⁊ ratam. nã ⁊ tricenta piter ⁊ xxx. multi/
plicationẽ ſuſcipiũt a ternario. Postmo/
dum aũt ad deſignandũ venditionẽ ⁊ em
ptionẽ duas cruces impm̃it ſingillati vnã
ſup oblatã ⁊ alterã ſup calicẽ. cũ dicit. vt
nob̃ corp⁹ ⁊ ſanguis fiat. q. d. illa venditõ
fuit maledicta. ꝓſcripta. irrita. iniq̃. ⁊ de/
teſtabilis. ꝗ tu de⁹ hãc oblationẽ digner
facere bn̄dictã aſcriptã ratã rõnabilẽ ⁊ ac
ceptabilẽ. Judas em̃ dilexit maledictio/
nem ⁊ veniet ei. ⁊ noluit bn̄dictionẽ ⁊ elõ
gabit ab eo. ꝗ tu de⁹ hãc oblationẽ digne-
ris facere bn̄dictã ꝑ quã nos in celeſtibus
bn̄dicas. iudas delet⁹ ẽ de libro viuentiũ
⁊ cũ iuſtis nõ ſcribet. ꝗ tu de⁹ hãc oblatio
nem digneris facere aſcriptã ꝑ quã nos i-
ter electos aſcribas. Judas laq̃o ſe ſuſpẽ-
dit ⁊ ẽpatũ ei⁹ accepit alter. ꝗ tu de⁹ digne
ris hãc oblationẽ facere ratã. ꝑ quã ratuz
ſit nr̃e ſaluti ꝓmiſſum. vel ratã q̃ ad cõfir-
mationẽ in oib⁹ bonis. ne ſicut cayn offe/
ram⁹ q̃ ſe nõ deo ꝗ diabolo obtulit ſacrifi-
cium. Itẽ iudas exiuit ꝯdemnat⁹ ⁊ ora/
tio ei⁹ facta ẽ in pctm̃: ꝗ tu de⁹ hãc oblatio
nem facere digneris rõnabilẽ. i. rõne ple-
nam: ꝑ quã rõnabile fiat nr̃e ſuiſtuti obſe/
quiũ. Judas quoq̃ reddidit malũ ꝑ bo/
nis. ⁊ odiũ ꝑ dilectiõe retribuit. ꝗ tu de⁹
hãc oblationẽ facere digner acceptabilez
ꝑ quã nos tibi reddas acceptos. Scõo fi-
unt tres cruces cõiter ſup oblatã ⁊ calicẽ
qz xp̃s tria cõiter egit circa panẽ ⁊ vinuz
videlicet accepit. bn̄dixit ⁊ dedit. Poſt/
modũ ſpẽaliť facit vnã crucẽ ſup oblataz
qz dixit comedite hꝰ ẽ corp⁹ meũ. ⁊ alteraz
ſup calicẽ. qz dixit bibite qz hic ẽ ſanguis
me⁹. Et ſm hũc ſenſum recte ſubiungit.
Qui p̃die q̃ pateret ⁊c. Tertio fiunt tres
cruces. qz iudas vendidit xp̃m ad crucifi
gendũ trib⁹. ſ. ſacerdotib⁹. ſcrib. ⁊ phari/
ſeis. Ad notandũ q̃ cõiter tres emptores.
facit ſacerdos tres cruces cõiter ſup obla
tam ⁊ calicẽ dũ dicit bn̄dictã aſcriptã ⁊ ra
tam. Ad notandũ ꝯo diſcrete venditorez
⁊ venditũ vel tradentẽ ⁊ traditũ. fac̃ du/
as cruces diſcrete ſup oblatã ⁊ calicẽ cuz
dicit. vt fiat corp⁹ ⁊ ſanguis. Quarto tres
p̃me cruces notãt qõ factũ ẽ eẽ ex virtute
crucifixi. vel ſignificãt tres dies q̃b⁹ xp̃us
p̃dicauit poſt dn̄icã in ramis palmarũ vl
triduũ quo in ſepulchro q̃euit. vel tria lo-
ca corpis in q̃b⁹ paſſus ẽ. i. man⁹ pedes et
latus. Hue ꝯo ſequẽtes ſignificãt diuinã
⁊ humanã naturã. vel q̃ xp̃s in aia ⁊ cor-
pore paſſus ẽ. ⁊ fiũt q̃nq̃ in figurã q̃ xp̃s
q̃nq̃ vulnera habuit. vel in q̃nq̃ crucib⁹
tps legis exp̃mim⁹ qõ q̃nq̃ libris diſtin/
guit. ⁊ in q̃libet xp̃i paſſio denotat. q̃ lex
q̃nq̃ p̃ſonis regebat. ſ. iudice. rege p̃nci/
pe ꝓpheta. ⁊ ſacerdote. q̃b⁹ xp̃s aſſimilat.
Dn̄t quoq̃ ꝯba p̃miſſa ſcõo modo ſic
exponi. Petim⁹ vt de⁹ hãc oblationẽ faci
at bn̄dictã. aſcriptã. ⁊ ratã. i. vt eã ꝯſecret
approbet. ⁊ ꝯfirmet in rõnabilẽ hoſtiã ⁊ ac
ceptabile ſacrificiũ. vt ita nob̃. i. ad nr̃am
ſalutẽ panis fiat corp⁹ ⁊ vinũ ſanguis di-
lectiſſimi filij tui dn̄i nr̃i ieſu xp̃i. Pr̃i q̃dẽ
dilect⁹ ẽ fili⁹ ſicut ipe pater de celo teſtat⁹
ẽ dicẽs. Hic ẽ fili⁹ me⁹ dilect⁹. ⁊c. Et nos
eũ diligere debem⁹. qz ipe p̃or dilexit nos
⁊ ꝑ nobis eſt paſſus. Tertio modo ſic.
Queſum⁹ vt tu de⁹ hãc oblationẽ facẽ di-
gneris bn̄dictã. i. vt a te ſpũaliť bn̄dicat.
vñ ꝯtute p̃ris nr̃i fit bn̄dict⁹ fruct⁹ vẽtris
ꝯginis marie. aſcriptã. i. talẽ q̃ de memo-
ria tua nulla poſſit obliuiõe deleri. ratam
id ẽ talẽ q̃ de bn̄placito tuo nulla poſſit ob
liuione cõuelli. rõnabilẽ. i. talẽ q̃ tue diui-
ne rõni cõueniat. Refert em̃ inť rõnabile
⁊ rõnale. Rõnabile dr̃ qõ de rõne ꝓcedit
Rõnale ꝯo qõ vtiť rõne. Vñ ⁊ liber iſte
rõnale vocat. qz eorũ q̃ in eccleſiaſtic offi
cijs agunť cõtinet rõnes. Acceptabilẽ. i.
vt ꝑ eaz tibi deo acceptemur. Quarto
mõ ſic. Digneris facere bn̄dictã. i. ſpiritu
ſcõ replere. aſcriptã. i. diuinitati aſcribe/
re. ratã. i. in ꝯitate vt ad ſalutẽ ſufficiat ſo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lidare. rōnabilē nr̄a fide. acceptabilez nr̄a deuotione. Quito modo sic. Quā oblationē tu de⁹ om̄ipotēs digner̄ facere in oibus bn̄dictā. h̄ ē trāsferre in eā hostiaz q̄ ē om̄imode bn̄dicta. ascripta. rata. rōnabil̄ ⁊ acceptabil̄. Bn̄dcā dr̄ hostia salutar̄. i. ab oi cā maledictōis imunis tā origiali q̄ actuali tā crimiali q̄ veiali. sic̄ elizabeth i quit ad v̄ginē. Bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Ascripta dicit̄. i. scriptur̄ ⁊ figur̄ veteribus designata. tā in agno pascali q̄ in māna celesti. tā i isaac imolādo q̄ i abel imolato. qm̄ inquit Johes. Hic ē agn⁹ q̄ occisus ē ab origine mūdi. Rata dr̄ q̄si nō trāsitoria. sic̄ vet⁹ lex: q̄ cessit vbi noua successit: ꝑ q̄ ꝑmanet i eternū ꝑm ordinē melchisedech. Rōnabilis dr̄ q̄si nō peculiar̄. sic̄ erat legalis q̄ sanguine thaurorū ⁊ hircorum nō poterat a pctō mūdare. ꝑ q̄ sanguine ꝓprio ꝯsciētias emūdat ab opib⁹ mortuis. Acceptabilis dr̄ q̄si nō illa: de q̄ dic̄ ꝓpheta. Sacrificiū ⁊ oblationē noluisti. sicut ait dn̄s. Nō accipiā de domo tua vitulos neq̄ de gregib⁹ tuis hircos. ꝑ illa d̄ q̄ dicit ps̄. Tibi sacrificabo hostiā laudis Vn̄ dn̄s ait. Sacrificiū laudis honorificabit me. ⁊ ꝑm hāc expositionē recte subiungit̄. vt fiat corp⁹ ⁊ sanguis dilectissimi filij tui ⁊c̄. pr̄i em̄ dilect⁹ ē fili⁹. iuxta illd̄. Hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹. ⁊c̄. Et nos eū diligere debem⁹. qz ip̄e p̄or dilexit nos ⁊ passus ē ꝓ nobis. Aug⁹. v̄o sic exponit. Bn̄dictaz ꝑ quā bn̄dicimur. ascriptā. ꝑ quā in celo om̄es ascribimur. ratā ꝑ quā in visceribꝰ xp̄i. i. de corpe xp̄i qd̄ ē eccl̄ia censemur. rōnabilē ꝑ quaz a bestiali sensu exuimur. acceptabilē vt q̄ nobisipsis displicemus ꝑ hāc acceptabiles ei⁹ vnico filio sim⁹. Subiungēsq̄ sacerdos euāgelistarū v̄ba assumens dicit. q̄ pridie q̄ pateret̄ ⁊c̄. Amb. dicit ꝙ hec v̄ba quā oblationē ascriptaz rōnabilē ⁊c̄. sunt v̄ba euāgeliste vsq̄ ibi. Accipite ⁊ māducate ⁊ bibite ex h̄ om̄es. Alij v̄o dicūt ꝙ alexāder papa p̄m⁹ addidit canoni v̄ba illa. Qui pridie. vsq̄ h̄ est corpus meum.

Sexta pars canonis.

Qui pridie quā pateret̄. Sexta ꝑs. Et h̄ v̄ba dicit̄ alexander papa p̄m⁹ addidisse vt premissum ē. qd̄ aūt ab h̄ loco agit̄ rep̄sentat id qd̄ xp̄s in cena fecit. Et ē sensus horuz v̄borū. Qui p̄die q̄ pateret̄. i. vna die an̄ q̄ ip̄e passus est ꝓ nob̄ voluit tradere discipulis suis corpis ⁊ sanguis sui mysterium vt illi traderēt nob̄. Quitadecima nāq̄ die p̄mi mēsis q̄ tunc extitit feria sexta passus ē xp̄s. ⁊ p̄cedēte nocte vicz decima quarta luna p̄mi mēsis ad vespam vt legi scripturas impleret post typicū pasca corporis ⁊ sanguinis sui sacr̄m instituit. ⁊ ecclesie tradidit frequentandū. Sic em̄ fuerat p̄figuratū. in Exodo. Decima die mēsis p̄mi tollat vnusquisq̄ agnū ꝑ familias ⁊ domos suas ⁊ ꝑuabit eū vsq̄ ad quartādecimā diē mēsis hui⁹ imolabitq̄ eum vniūsa multitudo filiorū isr̄l ad vespam ⁊ sumēt de sanguie agni. ac ponēt sup̄ vtrūq̄ postē. ⁊ in supliminarib⁹ domorū in q̄bus comedēt illū. Et post pauca. Est eniz phase. i. trāsit⁹ dn̄i. Illud aūt nōndū ē ꝙ sic̄ māna datū fuit hebreis post trāsitum mar̄ rubri. iam submersis egyptijs. sic eucharistia dat̄ xp̄ianis post ablutionez baptismi iā delet̄ pctis. vt ꝑ baptismū emūdemur a malo. ꝑ eucharistiā ꝯfirmemur i bono. Sic̄ em̄ manna ꝓp̄l̄m illū ꝑ vastitatem inuie solitudinis ad terrā ꝓmissionis ꝑduxit: sic eucharistia ꝓp̄l̄m istū ꝑ incolatum vite pn̄t̄ ad pr̄iaz paradisi ꝑducit. sic dicta. qz nō aliud inuenit̄ vocabulū q̄ digne tm̄ sacr̄m valeat appellari. nisi ꝙ grece meli⁹ dr̄ eucharistia. qd̄ latine exponit̄ ꝑm Isid̄. bona gr̄a. vl̄ ꝑm alios dator gr̄e Viaticū q̄z recte appellat̄. qz reficiēs i via deducit ad pr̄iam. Sic̄ em̄ filijs isr̄l a transitu maris rubri māna nō defuit donec venirēt ad terrā ꝓmissionis ita ⁊ fidelib⁹ renatis ꝑ baptismū rubricatū ⁊ sanctificatū sanguine xp̄i. non deficiet eucharistia donec veniet finis seculi. ꝑ nec tūc q̄ nisi ad h̄ qz vlteri⁹ nō sumet̄ sub spē ꝑ videbim⁹ deum facie ad faciē. Hostia v̄o ꝑm hebreos dr̄ ab hostio. qm̄ ad hostiū tabernacl̄i ferebat̄. ꝑ ꝑm gentiles dr̄ ab hoste. qz deuictis hostib⁹ fiebat hostia. i. sacrificiū ⁊ victima ꝓ vincendis. de q̄ dictū ē sub titulo de oblatione. Br̄ quoq̄ hostia imolatio. qz ibi xp̄s sacramētalit̄ imolat̄. q̄ semel in v̄itate ꝓ pctis imolat⁹ est in cruce. qd̄ tractuz est a mola que fieri solebat de quodā